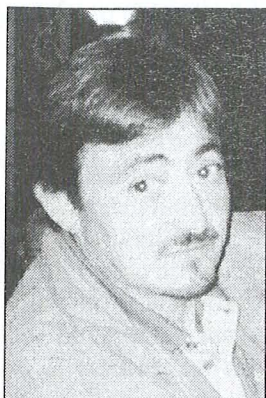

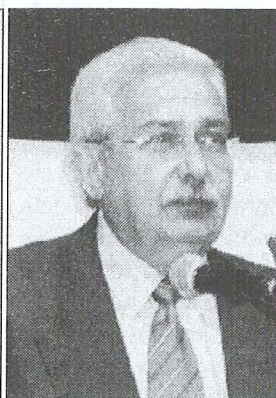
La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 23 de maig de 2003 • Núm. 385 • Any IX • 0.75 Euros

Cicle d'entrevistes

La Veu de Benicarló
entrevista els
candidats
Martínez i Mundo

La setmana que ve tor-
naran les nostres habi-
tuals col·laboracions

La Junta Electoral
fa retirar el Crònica
de Benicarló

Velles promeses i els retrets,

Acaba la campanya electoral, és l'hora de les urnes

TEXT: redacció

FOTOS: lluisa garcia

Ja acaba la campanya electoral, han estat dues setmanes marcades per merchandising, les promeses, els reconeixements, les crítiques, els enfrontaments i en aquest cas també les acusacions i les denúncies. No ha estat una campanya bruta, però s'ha complert sense cap dubte, allò que en l'amor i en la guerra tot s'hi val. En les eleccions tot s'hi val. Tot s'hi val per tornar a guanyar o tot hi val per prendre-li l'alcaldia al PP.

Promeses electorals

Com si d'una lliçó d'escola es tractés els quatre partits que acudeixen a les urnes a Benicarló, van portar ben après un argument, la participació ciutadana. Al cap i a la fi, després dels esdeveniments ocorreguts al llarg del darrer any, amb les sorpreses en el camp urbanístic, la manca de diàleg ha estat una crítica constant per part d'algunes associacions veïnals. Tot i que des de l'oposició aquest ha estat un tema omnipresent, cadascun dels partits, així sí, s'ho ha pres des d'una òptica diferent. Els més "radicals" en aquest sentit, han estat l'Entesa, des d'on s'ha arribat a dir que és necessari que els ciutadans puguin dir la seua als plens. Sense arribar a aquests extrems, una participació més activa dels benicarlandos en la vida política és quelcom que també demanaven Bloc i PSOE, dos partits que han

fet seu aquest argument basant-se en la carta d'Alborg i en l'agenda 21 de la ciutat. Una participació que vindria donada per la creació de diferents consells ciutadans que donessen sortida a les opinions de la gent perquè aquestes pogueren incidir en la vida política a la ciutat. Per la seua part, el Partit Popular no ha entès o no ha volgut entendre aquesta reivindicació tot assegurant que actualment a Benicarló ja n'hi ha prou de participació ciutadana i un exemple clar d'això han estat la creació dels organismes autònoms, on també hi participen ciutadans.

Però més enllà d'aquest aspecte s'ha parlat de projectes amb cara i ulls.

Per part del Partit Popular, amb dotze anys governant a l'esquena el seu repte

no és altre que el de la majoria absoluta, ja que "es la **garantia per poder seguir governant amb tranquil·litat**". Des d'aquesta força, s'han presentat com a èxits la implantació del centre comercial Costa de Azahar a Benicarló, la creació del port esportiu com a alternativa d'oci a la ciutat, la peatonalització del casc antic, les diverses campan-

yes de dinamització comercial, o la construcció de la residència de discapacitats profunds. Pel què fa a futur, s'ha fet especial incidència en els accessos, de manera que si guanya les eleccions els problemes a la carretera d'Ulldecona, segons asseguren, es resoldran. A més, l'ansiat velòdrom serà una realitat, també s'adquirirà la casa del Marqués, les drasanes, es faran les excavacions al poblat ibèric de la Tossa, es materialitzaran projectes com el camp de golf i la ciutat Sènior, tindrem el nou teatre auditori que tot i que l'any passat no feia falta a partir d'ara ja en fa. També serà una realitat la depuradora, es desbloquejarà després de molts anys de disputes la situació de la Fundació Compte Fibla i es crearan parcs i jardins a tots els barris de la ciutat. D'altra banda, des del PP s'assegura que la pròxima legislatura es destinaran 30.000 metres quadrats per a la construcció d'habitatges de protecció oficial per als joves de la ciutat.

Per suposat a aquestes propostes cal sumar les del candidat a la presidència de la Generalitat, Francesc Camps, el PHN, la societat de "pleno empleo" i l'AVE.

En quant als socialistes,

després de més d'una dècada a l'oposició, tenen ganes de tornar a l'equip de govern. Per això el primer que s'ha fet és resoldre tota evidència de crisi interna. A les llistes no hi ha rastre ni de Buguillo ni d'Escribano, problema resolt; en lloc d'aquests ha tornat al peu del canó l'antiga guàrdia dels socialistes benicarlandos, cares congudes com la de José Sánchez, número dos de la llista, Vicent Piñana o Domingo Roca. Entre les seues propostes electorals destaquen la necessitat d'una política educacional que es convertisca en

l'autèntic catalitzador de la integració dels immigrants que arriben a Benicarló. En aquest sentit, els socialistes plantegen dotar als diversos centres d'un gran programa d'educació compensatòria amb la finalitat de reduir les manques dels nouvinguts i aconseguir que la integració siga real a través del coneixement de les llengües vehiculars del territori. Així mateix, en matèria educativa, els socialistes recorden la necessitat de crear un nou centre d'educació primària ja que asseguren que les ratios de les escoles ja fa

protagonistes de la campanya

temps que estan trencades. A més, aposten per l'obertura dels centres educatius durant 12 hores per a fer possible la conciliació de la vida familiar i laboral.

Pel que fa a l'urbanisme, proposen un major control de les construccions, evitant d'aquesta manera la construcció il·legal sobretot en zones com Sanadorí, Sant Gregori o el litoral nord, on actualment "es fa difícil l'homologació". A aquests punts cal sumar els projectes de construcció de VPO o la necessitat de planificar un urbanisme sostenible.

Un altre dels partits en pugna ha estat el Bloc, després d'haver-se convertit en quelcom com un granet en segons quina part del cos per al Partit Popular i després d'haver-se convertit en la bandera de les reivindicacions veïnals, els nacionalistes aspiraven a alguna cosa més que a tindre quatre regidors a l'ajuntament. Ambició no els en faltava, però sí candidat, després del desencís-abandó-comiat de Moya havien de buscar una persona de mitjana edat, amb carisma i que pogués aunar els diferents corrents, tot donant una sensació de canvi i obertura a la resta de ciutadania. La porta que van picar va ser la de José Luís

Guzmán.

Amb Guzmán a la batuta, arribava la renovació, important i dolorosa per a alguns, optimista per a d'altres. Amb ell arribaven propostes com la de fomentar l'activitat cultural per la nit, construir un centre multifuncional amb un teatre auditori, desbloquejar la fundació Compte Fibla, catalogar el patrimoni artístic i històric de la ciutat o sol·licitar la declaració tant del Puig com de la Tossa de Bé d'Interès Cultural. A més, plantegen l'impuls dels habitatges de protecció oficial no només per

als joves sinó també per a les famílies sense recursos, contemplan la implicació de la gent jove en la política

local mitjançant la creació del consell de joventut local, un aspecte que aniria acompanyat de la recuperació de l'oficina d'informació juvenil "de la qual es desconeix si funciona o no i quines tasques fa". Segons Guzmán, és necessari que els joves puguin acudir a un lloc per a informar-se de les beques, ajudes, programes i prestacions de les quals poden beneficiar-se gràcies a la seva condició de joves. D'altra banda, el Bloc fa esment d'altres projectes relacionats amb el públic més jove com són l'establiment de línies de col·laboració amb la Universitat Jaume I amb l'objectiu de poder realitzar cursos d'estiu a la ciutat.

En altres aspectes, els

nacionalistes proposen l'execució d'un projecte que, malgrat iniciar-se, va quedar aparcat fa anys, el Passeig Marítim de la zona sud, un projecte que segons l'alcalde del Bloc permetria alhora resoldre altres problemàtiques de la zona com són l'abocament incontrolat de clavegueres en la zona i les seves conseqüents molèsties.

Després de l'etapa Yacoub, Esquerra Unida afronta aquestes eleccions amb coalició amb els verds i Esquerra Valenciana. Encapçalada per Pedro Martínez, l'Entesa llançava propostes revolucionàries com ara la de la gratuïtat dels llibres de text, que a més es

repartirien als xiquets en fascicles, la posada en marxa d'un autobús públic que funcionés amb oli reciclat, la creació de carrils bici, la millora dels accessos, la creació de més zones d'aparcament o la distribució d'una tarja que permetria als benicarlandos anar gratis o amb descompte als concerts i segons quins actes a més d'optar que la primera hora de la zona blava fos gratuïta.

Retrets

Però aquesta ha estat la campanya dels retrets, els noms i cognoms del Bloc (Nacionalista i Esquerra Verda) és un fet que des del el PP s'ha reivindicat, mentre que per part de PSOE i

Bloc les visites a la junta electoral de la zona no han estat poques. Si el dia de Sant Gregori es parlava de la primera pedra de la ciutat Sénior que l'alcalde Jaime Mundo no podria posar per prohibició avui del que encara es parla és del Crònica de Benicarló. Una publicació discutida i polèmica des del principi per part de l'oposició però que ara, coincidint amb l'acabament de la legislatura va jugar amb foc publicant com deia el candidat del Bloc, "tots els assoliments del Partit Popular al llarg de la legislatura". De fet, entre els temes que es tractaven s'hi podien trobar temes com la depuradora o el polígon del Collet, temes de rebost que segons l'oposició tenen un interès "electoralista". Al final la Junta electoral de zona va emetre una resolució favorable al Bloc ordenant per tant que es retiraren tots els exemplars distribuïts.

Però els retrets no s'han quedat ací, la polèmica que ha portat la desfílada tampoc no ha estat poca, el mateix s'afirma des del PSPV al voltant de la decisió de subvencionar les obres de l'ermita del Rocío.

Aquest diumenge sabrem que en pensa la gent d'això, les urnes parlaran. Els ciutadans decidiran si els retrets serveixen per a alguna cosa o simplement el que pesa a l'hora de la veritat són els compromisos.

*Aquest diumenge
sabrem que en
pensa la gent,
les urnes parla-
ran*

PSOE i Bloc denuncien que el consistori va obligar que la desfilada se celebrés al maig

TEXT: noemíoms

Centenars de persones es van apropar dissabte passat a la nit a la plaça de la Constitució per gaudir de la segona edició de l'espectacle de llum i color que pretenia treure al carrer la moda i complements que disposen els comerços benicarlandos. Sota el lema "Benicarló està de moda, Benicarló comerç viu", la polifacètica María Abradelo va presentar la vintena de passades que van lluir els diversos professionals de la passarel·la entre els quals es trobava la que fou Miss Colòmbia, Luz Day Méndez, al costat de Míster Castelló i finalista de Míster Espanya, Miguel Ángel Silvestre. El regidor de Comerç, José Antonio Redorat es mostrava satisfet pel transcurs de l'acte i la gran afluència de públic pel que augurava "un futur molt esperançador" per a la desfilada. En l'acte van participar una vintena d'establiments de forma directa o indirecta, i si bé alguns van participar aportant roba per a la desfilada, uns altres van preferir col·laborar econòmicament en l'acte.

En aquest sentit, la desfilada ha comptat en aquesta edició amb un pressupost de 15.000 euros que es nodria bàsicament de les aportacions de la regidoria de comerç, dels establiments i el patrocini espe-

cions.

Segons el candidat socialista a l'Ajuntament, Enric Escuder, "és una vergonya total l'ús electoralista que se n'ha fet de la desfilada" ja que "s'ha desgraciat l'acte forçant

de la "fam electoral de Jaime Mundo".

Les crítiques també han arribat des del Bloc per Benicarló, el seu candidat, José Luís Guzmán, qui assegura no entendre com en plena temporada alta de la campanya comercial es fixa un esdeveniment d'aquest tipus.

Segons Guzmán, alguns comerciants s'han queixat que l'Ajuntament es va marcar aquesta data i no es va donar altra alternativa, davant aquesta situació, el candidat del Bloc assegura que aquesta actuació dels populars "és més del mateix".

Segons el regidor de Comerç de l'Ajuntament de Benicarló, José Antonio Redorat, des de la seua àrea "no s'ha forçat a ningú", és més, assegura que després d'exposar-se diverses dates "els mateixos comerciants van decidir que aquesta era la més adequada".

En aquest sentit, l'edil de Governació repta a l'oposició que "impugnen l'acte si tan segurs estan que és electoralista".

cial de dues empreses.

Tints electorals

En aquesta edició, van ser menys els comerciants que es van donar cita en l'esdeveniment, un fet que ha estat interpretat per part de l'oposició com una prova del rebuig per part dels comerciants al canvi de data, ja que si bé en la passada edició es va celebrar en el mes de juny, en l'actual es va optar per celebrar-lo al mes de maig, una setmana abans de les elec-

que se celebrés ara, una de les pitjors èpoques donat el gran volum de treball que tenen els comerciants". Escuder recordava que dels 25 comerciants que s'havien donat cita en la passada edició, "només quatre han repetit aquest any i damunt només s'han sumat catorze participants, quan s'esperava fer un acte dos dies seguits". Per al candidat socialista, l'acte s'ha quedat sense sentit per culpa

L'escrutini en temps real

www.ajuntamentdebenicarlo.org incorpora un apartat nou dedicat a les eleccions locals i autonòmiques que se celebraran el proper 25 de maig.

A la web, ara podeu trobar informació relativa a les candidatures, els col·legis electorals i altres dades d'in-

terés sobre les eleccions.

A més, a partir de les 20 hores del 25, us anirem oferint els resultats de l'escrutini (amb la composició provisional de la propera Corporació municipal) conforme es vagen coneixent les dades.

Entrevista a Pedro Martínez, candidat a l'alcaldia de Benicarló

TEXT: noemí oms

FOTO: Iluïsa garcia

DESPRÉS DE QUEDAR-SE A NOMÉS UNS VOTS D'ENTRAR AL CONSISTORI EN LES PASADES ELECCIONS MUNICIPALS, ESQUERRA UNIDA HA UNIT FORCES ARA AMB ESQUERRA VALENCIANA I ELS VERDS TOT EN UN INTENT QUE, AQUESTA VEGADA, SI LA CONSECUCIÓ D'UNA CADIRA A L'AJUNTAMENT SIGA UN FET. DESPRÉS D'ANYS I PANYS AMB CARLOS YACOB COM A CAP VISIBLE DE L'AGRUPACIÓ, ARA ES PEDRO MARTÍNEZ QUI HA PRES EL RELLEU.

D'arribar al poder, quins projectes es planteja l'Entesa tant a curt com a llarg termini en el seu programa electoral?

El que ens marquem com a repte és la consolidació del model de participació ciutadana creant la regidoria del mateix nom, així com fomentant reunions amb associacions de veïns, pares, professionals, empresarials, cíviques, culturals, esportives etc, tot amb l'objectiu d'articular els mecanismes que duguen a la participació real de les seves propostes en els pressupostos municipals i en totes aquelles iniciatives que al llarg de la legislatura puguen afectar a qualsevol dels col·lectius; per exemple, informant-los abans dels ple, amb temps suficient perquè

puguen preparar i presentar les seves idees i al·legacions abans del mateix. En aquells temes que susciten diferències importants entre els ciutadans els sotmetriem a referèndum, el primer d'aquests temes podria ser el camp de golf.

Quines aportacions considera que pot fer la seua llista?

La nostra candidatura està composta per independents, pacifistes, ecologistes, Esquerra Valenciana i Esquerra Unida, que actuen guiats per les seves conviccions i consciència, no per interessos de grups de pressió. Dones i homes compromesos amb l'ecologia i el medi ambient, que aspiren a una millora de la qualitat de vida de tots sense exclusions.

L'actuació del govern del Partit Popular ha estat en els darrers mesos molt criticada. Vosté en què creu que s'ha equivocat el PP?

En la prepotència, falta de diàleg amb els grups de l'oposició, el distanciament dels ciutadans i les seves inquietuds. A més, del fet de no regular convenientment la circulació, creant un caos circulatori en hores punta, perjudicant la qualitat de vida dels ciutadans per haver de suportar una gran perda de temps, contaminació atmosfèrica i acústica i

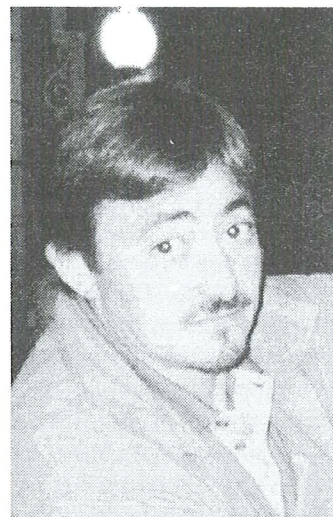
major despesa en combustible. D'altra banda, també s'ha equivocat en intentar col·locar els famosos PAI, mitjançant l'ocultisme i afavorint els interessos dels grans constructors perjudicant els petits propietaris. Cal dir que només ha rectificat davant l'organització-pressió exercida pels afectats i pel temor a perdre vots en aquestes eleccions.

Quina opinió li mereix la llista amb què concorre el PP a les urnes?

Simplement és la repetició de persones d'anteriors legislatures, pel que continuaran amb l'escassa imaginació demostrada per a resoldre el dia a dia dels ciutadans, suplint-la com fins ara imposant la seva majoria i ocultant informació a la resta d'edils i, per descomptat, als ciutadans.

Què és el que necessita el Benicarló del nou mil·lenni?

Desenvolupar un nou PGOU amb l'objectiu d'abaratir el sòl. Així com adjudicar un 20% de sòl per a la construcció de VPO, la construcció d'habitatges socials per a lloguer amb preus assequi-

bles per als joves, la creació d'un casal juvenil i una escola de capacitació agrària, el transport públic municipal, carril bici en la ciutat i un major control de la contaminació acústica. Per a la gent major una llar del jubilat en la zona nord de la ciutat i un centre de dia, d'assistència domiciliària.

El Partit Popular s'ha caracteritzat per la seua prepotència i la falta de diàleg amb els grups de l'oposició i els ciutadans

Qui n'pronòstic s'arrisca a fer al voltant de les eleccions?

Estem convençuts de la pèrdua de la majoria absoluta del PP i la presència

de l'Entesa a l'Ajuntament.

Ja per últim, quin balanç en fa de la legislatura?

Ha estat una legislatura avorrida, autoritària, molt allunyada del ciutadà i sense oposició pràcticament.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 384.

TEXT: el lector

És evident que el que més crida l'atenció de l'exemplar d'aquesta setmana passada és la incursió de publicitat d'alguns dels partits que es presenten als comicis electorals de diumenge vinent. Els del Bloc s'atreveixen fins i tot amb una contraportada sencera mentre que els socialistes en tenen prou amb mitja pàgina. En canvi, les altres dues candidatures no han considerat oportú invertir en la possible difusió de la seua revista. Segurament els de l'Entesa al·legaran que la penúria econòmica -sempre plorant aquests- no els permet alegries d'aquesta mena. En canvi els del Partido Popular suposo que deuen tenir uns altres motius menys prosaics i fins i tot més profunds. Em vénen al pensament diferents raons per les quals les hosts locals del partit dels carismàtics Aznar i Camps no se'n volen saber res de La Veu de Benicarló. Una podria ser que és un mitjà escrit íntegrament en valencià (diem-li català, que vostés, senyora Garcia, també ens volen enganyar com tots aqueixos) i, és clar, els seus electors no ho entendrien, si fóra una frase

curteta, encara, però per al PP la nostra llengua queda reduïda quasi en exclusiva a l'ús a nivell oral, malament i encara gràcies. I els eslògans també són en valencià, tot siga dit, per cert, a l'eslògan que fan servir el senyor Mundo i companyia crida poderosament l'atenció un "tú" accentuat que deixa ben palés quin és l'interés que tenen en la defensa de "lo nostre". Una segona raó podria ser que pensen que ja en tenen més que suficient amb els seus propis mitjans de difusió, no cal parlar -encara que, com és obvi, no té res a veure- de la Crònica de Benicarló, que esdevé aquest mes encara més un pamflet de publicitat electoral; entre aquests mitjans de difusió destaca especialment la furgoneta que anuncia els mitjans amb un castellà matusser, de sainet, de riure, masover, vergonyós. La tercera raó passaria per la pretesa tendència nacionalista de La Veu; és clar, estem envoltats de coalicions radicals (que vénen els comunistes -que ja no en queden ni a Rússia-, que ve l'home del sac) i, encara pitjor, de nacionalistes excoents. Com s'esforça el senyor Mundo a dir que els del Bloc són nacionalistes i, ja

se sap, els nacionalistes (els nacionalistes espanyols no, per suposat) són culpables de tots els mals que ens afecten, fins i tot s'ha pogut comprovar que Islero, el bou que va matar Manolete a Linares, era un nacionalista andalús seguidor dels postulats de Blas Infante. Els nacionalistes tenen cua i llueixen unes esgarrioses banyes i són, per naturalesa, roïns i malvats. La quarta i darrera raó podria ser, senyora Garcia, que pensen que aquesta revista no la llig ningú de substància i, per tant, és tirar els diners. Això deu ser.

En el tema de la setmana, la destrucció de part del patrimoni etnològic local, han tornat a posar el dit en la nafra. Un dels fenòmens paranormals més estranys que s'ha viscut a Benicarló ha estat, sens dubte, l'abducció del far per alguna nau espacial d'algun planeta llunyà. Igual ha passat amb algunes d'aquestes casetes de volta que, "como por ensalmo" que diria un clàssic, s'han fet fonedisses. Quins misteris M'han agradat molt totes les fotografies i, crega-s'ho senyora, val la pena remirar-se-les totes. N'hi ha de repetides, n'hi ha una amb un bou, n'hi ha una altra amb un

senyor amb ulleres de sol amb un mocador al coll... recolzat contra una pedra (un miliari diu ell, un molló de terme com el que va també ser abduït a la Ratlla del Terme dic jo), una altra amb un senyor amb ulleres de sol amb un mocador al coll... envoltat de gent feliç, una que és un tres en uno de Guzmán, una amb cinc senyors amb corbata i ulleres, i fins i tot una altra que és un fotomuntatge... quanta diversitat, ni al Dissabte !!

També veig, senyora Garcia, com la saturació d'informació política impedeix tractar altres esdeveniments de rellevància. Espero que passe prompte aquesta voràgine electoral i que les coses tornen ben aviat al seu lloc.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

A la informació de la visita de la delegació japonesa per l'intercanvi amb la nostra Coral Polifònica Benicarlanda s'indica que l'activitat es durà a terme gràcies a la iniciativa, entre d'altres, d'Enriqueta Gecine.

Enriqueta en qüestió és filla del recordat doctor Egon Gellinek i cal reconèixer que la transcripció del cognom no sona ni a aproximació.

María Febrer serà la Reina de Festes de Benicarló

TEXT: redacció

La dama del centre taurí Sol y sombra, Maria Febrer, ha estat escollida com a reina de festes del 2003. L'elecció va tenir lloc dissabte passat a l'auditori municipal i no va presentar cap problema donat que era la única aspirant que es presentava pel càrrec. D'altra banda, com a dames del 2003 van ser

presentades Sandra Dalmau, Sandra Gauyachs, Rosana Vidal, Irina Montañés, Núria Montañés, Núria Batiste, Maria Pons, Evelyn Flores, Núria Planes, Keyla La Rosa, Carolina Arias i la pròpia reina de las próximas festes, Maria Febrer.

La dulcinea d'aquesta edició, encara no se sap el nom, encara que sí se sap que es tracta d'una xica de nacionalitat

francesa que per determinats motius no va poder assistir a l'acte.

Una de les coincidències més significatives que presentaran les festes patronals d'aquesta edició és que sent l'any del discapacitat i el vint-i-cinquè aniversari del naixement d'AFANIAS, la seua representant durant aquest any, Sandra Dalmau va ser inclosa entre les dames de la ciutat.

Alambor demana al Jutge que els lladres paguen la seua pena teclejant el llibre robat

TEXT: noemi OMS

FOTO: lluisa garcia

Tres ordinadors pentium i Macintosh, impresores i un fax nou així com distintius de l'associació i altres detalls ja menys significatius són alguns dels articles que segons assegura l'Associació Cultural Alambor li van ser furtats la nit del diumenge a dilluns, quan uns individus es van introduir en el local que l'organització té al Casal Municipal de la ciutat.

Un veí va alertar la policia en veure que **"s'estaven emportant quelcom que pareixia una televisió, que no era ni més ni menys que el monitor més gran de l'ordinador"**. Va ser aleshores quan la policia local, que ràpidament es va desplaçar al lloc dels fets, va trobar infraganti dos homes d'origen romanès cometent el delictes. Aquesta situació va fer possible que es poguessen recuperar diversos objectes que ja no es trobaven en el local i que havien estat dipositats en un magatzem del carrer Ferreres Bretó. No obstant això, encara no s'han recuperat tots els elements robats, entre els quals l'entitat valora en major mesura, **"el que més ens dol és**

la desaparició dels tres Macintosh, ja que allí s'emmagatzemava l'edició d'un parell de llibres que estaven a punt d'editar-se i això sí que no s'ha recuperat" explicava el president de l'entitat Ximo Bueno.

Segons Bueno, la informació que es trobava emmagatzemada en aquests ordinadors és irrecuperable, i **"únicament es podria recuperar tornant-la a picar a l'ordinador"**. Entre la informació que es trobava dipositada en aquesta maquinària destacava l'últim llibre de l'investigador vinarossenc, Alfred Giner Sorolla, un volum **"fruit de set anys de treball"** en el qual el famós oncòleg havia posat moltíssima il·lusió. En aquest sentit, Bueno es lamentava que **"l'assegurança únicament cobreix el material informàtic però en cap cas la documentació interna emmagatzemada**

en els ordinadors". Quant als costos econòmics del robatori, el president de Alambor calculava que rondaven entre els nou i els dotze mil euros.

Haver trobat únicament una part del gènere robat fa pensar que en el delictes van participar més de dues persones, ja que **"qualsevol pantalla d'aquests ordinadors pesa bastant, i no és que únicament hagin forçat la porta sinó que també han saltat"**. Des d'Alambor, s'assegura que ja feia mesos que s'havia fet saber al consistori les deficitàries condicions de seguretat que oferia aquest local situat en el Casal Municipal, però **"el problema és que com hi ha confiança aquestes coses es parlen quan el que cal fer és efectuar un escrit i presentar-lo a l'Ajuntament"** afirmava Bueno. I és que si bé hi ha alarma en el casal, però no la hi ha en les diverses

dependències adossades; **"són petites coses que passen desapercebudes en les quals no penses fins que et passen"**. És per això que segons el representant de Alambor, el fàcil accés entre les dependències fa que dubten sobre si la intenció dels lladres era de continuar robant en la resta de sales contigües o simplement es limitava al de l'associació.

Condemna proposada

El cas va ser tractat via judici ràpid a Vinaròs i molt prompte coneixerà el veredictes. En aquest sentit, l'associació, reunida en ple va acordat proposar al jutge que els lladres rebin com condemna un càstig pràctic. **"Volem que els culpables teclegen a ordinador el llibre de Giner Sorolla (Arran de Mar, l'escala de la incertesa)"** explica Ramon París, un dels membres de l'entitat, **"al cap i a la fi el codi penal contempla la rehabilitació com a finalitat"**. Des de l'associacions s'apunta que amb aquesta condemna es donaria el tema per resolt, independentment de si es recuperen o no els ordinadors.

Manifest de l'associació per al desenvolupament de les dones sense recursos, ADEMUR

Ens sumem amb aquesta nota a la petició de dimissió de la nova Directora de l'Institut de la Dona, Carmen Tey i del Ministre de treball i Assumptes socials Eduardo Zaplana, com a responsable del nomenament de la Directora per considerar que difícilment algu que justifica la publicació "Todas putas", en què directament es fa apologia de la violació a les dones entre altres coses, en la seua editorial dient que "s'ha de donar plataformes als homes perquè s'expressen" puga defensar els drets de les dones de l'Estat Espanyol des de la responsabilitat del seu càrrec.

Cartes a la directora

LLOPS VESTITS DE XAIS

Senyora directora, arribada l'hora de les votades tots ens prometen de tot, fins allò, que saben que ni de bon tros ho podrien aconseguir. És tan ample el ventall de coses que rebríem els ciutadans, si fos així, que tindríem unes ciutats tan exemplars, que realment no caldria ni votades.

Sí, tots semblen iguals. Alguns més descarats, altres més subtils. Però a la fi, tots busquen el mateix, tocar poder. Per què, aquesta indicació, doncs, perquè n'estic tip que em vullguen enganyar amb paraules boniques que després depenen d'altres interessos més particulars, i no principalment dels que haurien de ser dels ciutadans, precisament. Així ho podem comprovar amb una de les qüestions que més influeix en els ciutadans, l'urbanisme i el seu desenvolupament.

Del PP, obviament, poca cosa podem esperar. Amb Mundo al capdavant, com a molt, més interès privat damunt la taula. No sorprén, no s'han amagat mai en aquestes qüestions i la seua trajectòria així ho

demostra. Han sabut aprofitar-se'n d'allò que el PSOE va fer, la LRAU. Però almenys sabem de quin peu calcen.

En el cas del PSOE, comença la subtileza. És allò de nadar i guardar la roba. Van ser els artífes de

"N'estic tip que em vullguen enganyar amb paraules boniques que després depenen d'altres interessos més particulars"

la LRAU, eixa que ha deixat un rastre d'especulació urbanística sense precedents i on els propietaris, han passat a ser una mena de beneïts davant l'aplana-dora en que s'han convertit els urbanitzadors privats. Eixa que ha deixat els seus drets, els dels propietaris, a l'alçada del betum. Principalment perquè els ajuntaments no han fet la feina de ficar fre a la desmesurada i devoradora febra urbanit-

zadora privada. Com a promotors d'aquest desfici, és de suposar, tal com ho han expressat, amb Escuder d'abanderat, que continuaran amb la línia del PP, i que al principi per temor, no s'atreuren a desenvolupar, més PAI.

El Bloc per Benicarló és un cas curiós. És allò del camaleonisme polític, el nadar i guardar la roba, l'evolució segons bufa el vent. Al candidat, Guzman li n'hem sentit de tots els colors. Des que està a favor dels PAI i del Camp de Golf de la Tossa, fins a escoltar tot el contrari. Tot això en un període de temps ben curt. Només cal rellegir les seues paraules en alguns mitjans al principi de campanya i, comparar-les amb algunes altres, ara que arribem al final de la campanya. Primer a tot que sí, a meitat, sí però no, al final no. ...com hem de llegir aquest missatge contradictori, en tan curt període de temps? Perillosa, em sembla aquesta indefinició. Realment on se situa aquesta persona i el seu grup?

Considerant les seues

paraules, que encapçala la llista del Bloc perquè van ser els primers que li ho van demanar, ja començo a tindre-ho més clar, del sol que més calenta. Però el que em sorprén és que, si fins ara el Bloc s'havia caracteritzat per ser coherent amb allò que predicava, i els regidors que encara té, eixos que ara han desaparegut misteriosament, així ho havien demostrat, per què no diuen res? Per què no obrin la boca? No veuen que aquesta indefinició també afecta la seua credibilitat? O és que això del Bloc ja no en té, de credibilitat?

Senyora directora, em penso que més d'un farà seu allò de "més val dolent conegut que bo per conèixer". Jo, per si de cas ja li anticipo que proposo el vot en blanc. Entre la credibilitat dels primers i la poca dels últims, prefereixo no ser partícep d'aquesta enganyifa.

J. J. R.

CULTURAL
ASSOCIACIÓ LA FERAM
BENICARLÓ

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors
JOSEP BARRA
VICENT BORRERO
NOEMÍ OMS
RAMON PARÍS,
GREGORI
Fotografies
i JOAN C...

EL CÒMIC per Xavi Burriel

Més propaganda

CARXOFA: Per a la nostra estimada redactora Noemí que ha aguantat el fort cop del debut amb eleccions incloses i a més el dilluns passat va ser el seu aniversari. Moltes felicitats.

PANISSOLA: Per a l'equip de govern que permet obres a la porta de l'escola; com ara les d'Ono, en temps escolar. No se'ls ha acudit que això es pot fer en temps de vacances? Cobrar cobren, però pensar...

/ SUSANNA ANGLÉS,
PERÀ, PERE BAUSA,
AS, XAVIER BURRIEL,
S, CARLES LLUCH,
JOSEP V. TAUS i GRE-
O SEGARRA
/ LLUÏSA GARCIA
CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS- 242-95
Imprimeix/ GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Minoria **absoluta** ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Editorial ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Valencians oberts

TEXT: carles lluch

El dia a dia ens ofereix moltes mostres de la progressiva davallada del valencià, ací a Benicarló mateix. Ja no em refereixo als castellanoparlants que no hi ha manera que n'amollen ni una en la llengua del poble, sinó sobretot als benicarlandos de tota la vida que canvien al castellà a la primera oportunitat que tenen.

Em xocava molt, quan vaig tornar a viure al poble després d'uns quants anys fora, que les venedores del mercat, com que no em tenien molt vist, em parlaven en castellà, encara que jo haguera iniciat la conversa en valencià. De vegades, calia insistir molt perquè s'adonaren que jo estava parlant en valencià. Fa molt poc, a la perruqueria, mentre em tallaven els pocs cabells, vaig sentir una conversa entre dos parroquians.

Un d'ells es meravellava, no sé a sant de què, que en valencià digueren "Tunísia" en comptes de "Túnez". I ho repetia incrèdul, sil·labejant: "Tu-ní-sia", "hay que ver cómo se complican la vida". I l'altre va respondre: "Es que quieren hacer las cosas

todas en valenciano, ser cerrados como los catalanes".

Em vaig quedar impactat: aquell home havia trobat el fet diferencial entre catalans i valencians! Els catalans són "cerrados" i els valencians són "abiertos", suposo. El grau d'obertura s'amida, interpreto, per la mesura en què som capaços de renunciar a parlar en la nostra llengua i usar el castellà a tort i a dret. En sociolingüística, d'això en diuen autoodi i absència de lleialtat lingüística.

Dit amb exemples: les venedores del mercat que deia abans eren "abiertas", i per tant molt valencianes. En canvi, la gent que escrivim en aquest setmanari fem tot l'efecte de ser d'un tancament que fa feredat. "Como los catalanes".

Aquella conversa m'ha obert els ulls. Per fi he entés quin és el signe d'identitat valencià: anar en contra de nosaltres mateixos, d'allò que ens fa ser valencians. L'especificitat valenciana consisteix a negar-nos sistemàticament tota especificitat.

CRÒNICA DE BENICARLÓ

La poc discreta utilització, per part de l'equip de govern, d'esdeveniments o mitjans de comunicació públics o privats per tal de fer-se autobombo, ha estat continua des del mateix moment que va començar la campanya electoral. No contents amb la fallida posada de la primera pedra de la ciutat sènior, ara surt al carrer un nou número de "Crònica de Benicarló", publicació patrocinada per l'Ajuntament.

Allò que havia de ser un nexa informatiu entre l'administració local i els ciutadans, ha esdevingut en un autèntic panegíric de lloança i ditirambe als nostres governants. Les notícies de portada -de certa actualitat- ocupen un lloc secundari a la publicació, que omple les seues primeres fulles d'esdeveniments passats i que diràs que només busquen l'apologia dels que han tingut la responsabilitat de govern.

Sense cap mena de dubte, cal un replantejament seriós d'aquesta publicació que paguem entre tots però que no ens informa de les decisions que es prenen a l'Ajuntament, com ara decrets d'alcaldia, comissions de govern o plens ordinaris. Les notícies es poden llegir a qualsevol mitjà de comunicació escrit, però aquesta informació només es pot trobar al tauler d'anuncis de la Casa de la Vila. Algú hauria de demanar explicacions o, fins i tot, responsabilitats.

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!!

DATES PER A LES INSCRIPCIÓNS ALS CICLES FORMATIUS

IES Joan Corominas, Passeig Marítim, 5 (Bló), 964 47 23 55

Grau superior del 12 al 30 de maig

Administració i sistemes informàtics
Administració i Finances
Desenvolupament d'aplicacions de Projectes de Construcció

Grau mitjà del 20 al 25 de juny

Cuina
Restauració i bar
Gestió Administrativa
Instal·lacions de fred i calor
Fabricació a mida i instal·lació de fusteria i moble

Llibres

HOMENATGE ALS CONTADORS D'HISTÒRIES

● ● ● ● ●
TEXT: josepm sanabdon

JOSEP FRANCO. Manuscrit de mossén Gerra. Edicions Bromera. Alzira. 2003. Col·lecció Esguard. 208 pàgs. 8 euros.

Aquesta novel·la de Josep Franco, va ser publicada fa déu anys i va estar guardonada amb el Premi dels Escriptors Valencians l'any 1994, amb ella l'escriptor de Sueca ens porta al segle XVI, per a contar-nos les aventures d'un personatge, Faustí Claver i Llinares, natural de La Jana, que va viatjar a Amèrica pocs anys després d'haver estat descoberta, i on va viure tot un seguit d'aventures.

Faustí Claver retorna al seu poble, ja vell, disposat a descansar allí per sempre, després d'haver viscut l'aventura americana, però el desig d'una neboda que vol conèixer les seues aventures, és l'excusa per relatar la seua història.

Com en la novel·la picaresca, que es desenvolupa a l'època en què transcorre l'acció d'aquesta novel·la, el protagonista d'origen humil, aprendrà ràpidament per la seua experiència vital, com és el món, i d'aquesta manera en la Jana "...escenari dels meus jocs infantils, gràcies als quals havia començat a intuir que

els més forts són els qui tenen més raó i que els febles i els humils no tenim cap altre recurs que l'astúcia". I segurament aprendrà de pressa, perquè prompte se n'anirà al seminari, pensant probablement que convertint-se en capellà sempre tindrà el pa assegurat.

Però a la sortida del seminari Faustí Claver tindrà problemes. Per tenir amistat amb gent que realitzava pràctiques judaïtzants és perseguit per la Inquisició, i ha de fugir de València. A partir d'aquest moment comença una mena de viatge iniciàtic que el conduirà al Nou Món.

En aquest accidentat viatge trobarà una sèrie de personatges que es convertiran en els seus mestres; en primer lloc Jacob Fuster que també fugia de la Inquisició perquè practicava en secret la religió mosaica, era tolerant i afable i ple de saviesa.

Una vegada a la selva arriba a una tribu i allí és ajudat per Merei: "I jo, que desconeixia els secrets més elementals del nou món, aprofitava la bona disposició del meu amic per vestir la meua ignorància amb els teixits més subtils de la seua saviesa ancestral."

Merei mort en una emboscada que fan els soldats castellans,

Faustí l'únic supervivent és arreplegat per la tribu dels "guaques", i allí troba un altre mestre, Boiti, el fetiller de la tribu: "Va assumir la responsabilitat de vigilar-me i d'instruir-me i jo em vaig convertir en l'ombra d'aquell home de qui, sens dubte, depenia la meua vida."

La selva és el lloc de la felicitat, tot el que passa fora és ben inhòspit. Faustí fuig de València perseguit per la Inquisició, en la seua fugida és apressat pels pirates algerians, després també surt ben malparat d'una nau cristiana. Alexandre que apareix un bon dia mig mort i

Faustí Claver i Llinares era natural de La Jana, que va visitar Amèrica pocs anys després d'haver estat descoberta

que també és arreplegat pels guaques, diu que ha participat en una guerra a València, segurament la de les Germanies, totes les agressions que sofreixen els habitants de la selva venen de fóra. Són ben significatives a aquest respecte aquestes paraules de Faustí: "El meu instint em deia

que tornava a equivocar-me i que el meu lloc era a la selva, entre aquella gent que sabia somriure sense cap motiu..."

Manuscrit de mossén Gerra, és un cant a la imaginació, i un homenatge als contadors d'històries, cap al final de la novel·la i ja en viatge de tornada, Faustí Claver ens diu: "...vaig propagar sense el menor escrúpol mentides fabuloses i sempre diferents, vaig falsejar llegendes que havia sentit relatar als vells arawacs a la vora del foc o vaig deixar vagar lliurement la meua imaginació per transformar les paraules sagrades que els contadors d'històries duien d'aldea en aldea." I així mateix la imaginació ens permetrà viure el paradís somniat que és la vall de Cumanà a la novel·la: "Una vida que podem assolir si tenim la paciència suficient per a descobrir la clau que obri la porta arcana de la subtil frontera entre la realitat i el somni."

Josep Franco ha escrit Manuscrit de mossén Gerra, amb l'estil àgil i amè amb que ens té acostumats, on amb unes senzilles pinzellades és capaç de contar-nos la història més apassionant.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Entrevista a Jaime Mundo, candidat a l'alcaldia de Benicarló

TEXT: noemí oms

FOTO: Iluïsa garcia

LA RODA D'ENTREVISTES ELECTORAL L'ACABEM AQUESTA SETMANA, COINCIDENT AMB LA CELEBRACIÓ DELS COMICIS, AMB L'ACTUAL ALCALDE I CANDIDAT A L'ALCALDIA DE BENICARLÓ PEL PARTIDO POPULAR, JAIME MUNDO.

Quins projectes es marca vosté al capdavant del govern local de guanyar les eleccions municipals de Benicarló?

Hi ha molts projectes a destacar per a la pròxima legislatura, totes les àrees de l'Ajuntament aporten noves idees, seguirem treballant en Benestar Social, la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana, posar en funcionament el recent pla de circulació, programes de protecció tant a la dona com a la família, entre altres molts projectes reflectits en una ampli programa electoral, i sobretot diàleg i consens per part de tots, l'Ajuntament som tots.

Quin projecte destacaria en l'àrea d'Urbanisme?

Com ja hem dit moltes vegades i així ho hem reflectit en el nostre programa electoral la revisió del PGOU, Benicarló necessita d'aquest pla, és important indicar que aquest pla no pretén suspendre llicències en les zones urbanes actualment en desenvolupament, la

concreció de les futures àrees urbanes hem de realitzar-les fins concretar la seva ordenació detallada, permetent un futur desenvolupament en unitats d'actuació i si pot ser que les mateixes es puguen desenvolupar a través de les agrupacions de veïns.

PAI sí, PAI no?

PAI sí, garantint que el futur desenvolupament compleixi amb la normativa que li sigui d'aplicació, garantint el respecte al medi ambient, als veïns, al patrimoni cultural i el dret als propietaris.

I el camp de golf?

L'equip de govern del Partit Popular sempre s'ha manifestat a favor d'un camp de golf, però igual que hem comentat anteriorment, garantint el respecte al medi ambient, als veïns i sobretot al patrimoni cultural, de fet estem en aquesta línia des del primer moment, és un projecte i encara falta molt perquè siga realitat, tot depèn dels pertinents estudis d'impacte ambiental i tota la documentació necessària i, sobretot, repetim, dels veïns.

La participació ciutadana s'ha erigit en la bandera reivindicativa de l'oposició, què entén vosté per participació ciutadana?

Les participació ciutadana sempre ha estat ben acollida en aquest Ajuntament, cal recordar, els

diferents organismes que s'han creat per a això, Organisme de Cultura, Esport, Mitjans de comunicació, Plans estratègics, etc. Aquests es caracteritzen per l'escassa presència política, uns organismes que pretenen i així s'ha vist reflectit, que el ciutadà tingui una participació important dintre de l'Ajuntament sense que la figura o imatge del polític tot just tingui participació.

Què pot aportar al llista del PP a Benicarló?

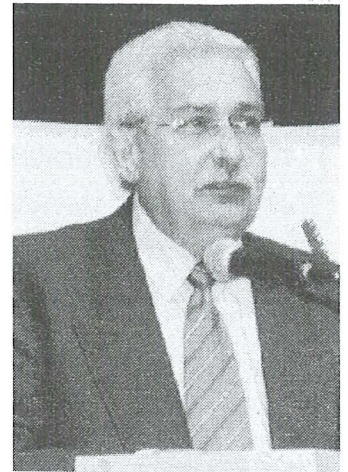
Il·lusió, idees, projectes, progrés, riquesa, benestar social, alegria i sobretot afany de sentir-nos orgullosos de la nostra ciutat, de ser benicarlandos.

Què en pensa de les llistes dels contrincants polítics?

Totes em mereixen el meu màxim respecte, però hi ha coses que no compartim des de l'equip de govern, els grups polítics que aspirem a governar i a vetllar pels interessos de la nostra població tenim punts de vista diferents, però com ja he dit, nosaltres les respectem.

Per què les absències de Branchat i Mañá?

Igual que la resta de candidatures sempre hi ha renovacions, les renovacions no signifiquen el poc

rendiment d'una persona al capdavant de la seva regidoria, de vegades, els motius professionals ho impedeixen, com en aquests dos casos, de totes maneres i perquè no es mal interpreten els termes, des del Partit Popular ens sentim orgullosos d'haver compartit govern amb José Antonio Mañá i Encarna Branchat, dues persones que a més de demostrar els seus grans

José Antonio Mañá i Encarna Branchat han demostrat l'orgull de treballar pel seu poble

dots de treball, ens demostren dia a dia l'orgull que tenen de treballar per la seva ciutat i seguir compartint les nostres idees, dic segueixen

compartint perquè el Partit popular no els han tancat les portes, al contrari, aporten moltes idees, gràcies als dos per la seva dedicació i treball.

Un pronòstic...

El millor pronòstic electoral ha estat la suma de tot el fet per Benicarló la resta de pronòstic l'elegeixen els ciutadans el pròxim dia 25 de maig a les urnes.

El mussol: la meta

El mussol espera amb una certa impaciència morbosa la nit de diumenge per conèixer quins 21 corredors de la cursa electoral creuaran la línia de meta que els dóna dret a seure's en un una sala de plens, encara que alguns hauran de portar-se la cadira de casa, per tal de votar qui serà el proper alcalde de la ciutat, és a dir quin signe polític guiarà els designis de la ciutat durant els propers quatre anys.

El mussol abans de la fi de la cursa voldria incidir en alguns detalls que li han cridat l'atenció i que li semblen força significatius, no perquè poden ser determinants a l'hora de configurar el nou equip de govern i l'oposició, sinó pel que transmeten de cara als ciutadans que els han de votar.

Al mussol li ha cridat l'atenció des d'un bon començament els cartells

dels caps participants i sobretot s'ha fixat en la sensació visual que donen quan se'ls mira atentament; així Pedro Martínez, primera figura de l'Entesa, mostra un semblant perdut cap a l'esquerra com que no sabés on s'ha ficat ni què aconseguirà. El mussol contempla com Enric Escuder, cap de colla socialista, té un semblant d'enfadat, com si encara no hagués solucionat la crisi interna local del PSPV-PSOE i per tant que es donaria per ben satisfet d'aconseguir el mateix nombre de vots d'ara fa quatre anys.

El mussol ha trobat en la cara de Jaime Mundo cansament i desencís, segurament perquè després de tants anys al capdavant del consistori creia que ja no tornaria a prendre una nova sortida i que gaudiria d'un bon descans institucional en una altra cadira de despatx general,

encara que fóra la del fem, i per això amb semblant de pena ara ha de tornar a córrer per salvar el bon nom d'un PP local en hores baixes tant per la seua fluixa gestió municipal durant 12 anys com per l'efecte de retruc que els ha esquitxat amb la guerra, el Prestigie, la inflació, l'atur, etc.

El mussol ha guaitat que l'únic dels quatre candidats que a través dels cartells reflexa il·lusió en el que es porta entre mans és José Luis Guzman, corredor número u del Bloc Nacionalista Valencià - Esquerra Verda, ací més conegut com Bloc per Benicarló, i que denota amb el seu posat somrient força confiança en el fet que el seu equip pot aconseguir uns bons resultats en la cursa dominical, sobretot després de guanyar la seua pròpia carrera d'obstacles per a configurar la

seua llista de participants.

Al mussol també li han cridat l'atenció els cartells dels equips participants, així poc piular sobre el de l'Entesa perquè no presenta equip vial; l'equip mig mig del PSOE davant de la Casa Consistorial denota que volen tornar a l'Ajuntament; el de les velles figures del PP davant d'un Convent restaurat però no acabat, ens vol fer creure que encara poden viure de records passats i l'equip renovat del Bloc, envoltat del verd del Parador sembla voler transmetre l'esperança que els ciutadans han de dipositar en ells.

El mussol esperarà amb neguit el fi d'aquesta cursa per a vore si realment les coses canviaran a la nostra ciutat durant els propers quatre anys.

una altra manera de ser,
una altra manera de governar

En J. Enric Escuder Arín

CANDIDAT A ALCALDE DE BENICARLÓ

PSPV
PSOE

socialistes ara

Volem una ciutat
dinàmica, segura, integradora,
sostenible, avanguardista,
participativa i descentralitzada

BASKET

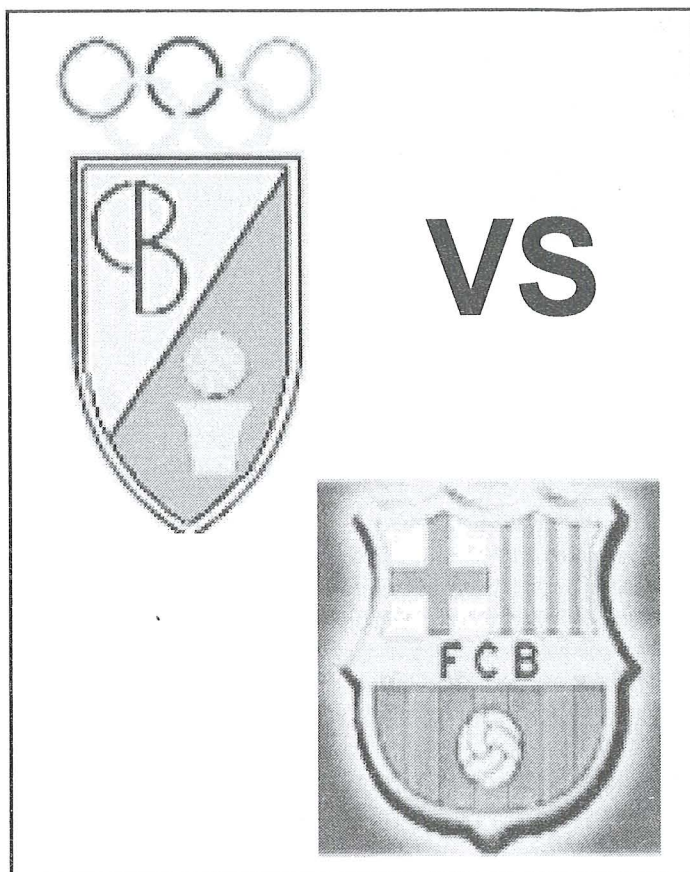
CB BENICARLÓ-FC BARCELONA

TEXT: club bàsquet benicarló

Aquest dissabte 24 de maig el Club Bàsquet Benicarló organitza un partit amistós entre el FC Barcelona cadet i el CB Benicarló. Entre els jugadors del Barça hi haurà Jonathan Llorach, el pivot benicarló. L'entrada serà gratuïta i el partit començarà a les 17.30 hores. De matí, Juanjo Campos (coordinador de cantera del Barça) realitzarà un clínic al pavelló, obert a tothom.

FC BARCELONA

Nº Jugador	Posició	Any	Alçada
4 Adrià BARCELÓ	Ala-pivot	1988	2.01
5 José GARCIA	Aler	1988	1.93
6 Asier GARCIA	Escorta	1988	1.99
7 Miquel BONASTRE	Escorta	1988	1.90
8 Eric FORNÈ	Base	1988	1.79
9 Xavier FORCADA	Escorta	1988	1.92
10 Marcel CARNÉ	Aler	1988	1.88
11 Jonel PALOU	Base	1988	1.92
12 Oliver GIL	Aler	1988	1.94
13 Lamin SIMA	Aler	1988	1.95
14 Jonathan LLORACH	Pivot	1988	2.02
15 Sergi CLOTET	Aler	1988	1.89

VELA

La vela torna a l'estiu

TEXT: noemí oms

L'Ajuntament de Benicarló ha presentat aquesta setmana els cursets de vela que s'impartiran a partir del mes de juliol a la ciutat.

L'experiència es ve celebrant des de l'any 1996 i va adreçada no només a la

gent de Benicarló sinó també a la de fora.

L'escola de vela es divideix en dos torns preparats per a 60 alumnes en cadascun, on destaquen diverses modalitats, una interna destinada per als alumnes que entren a l'escola el dia 1 i finalitzen el dia 12, i que

inclou menjars, allotjament i activitats complementàries de cap de setmana.

L'altra modalitat denominada externa va destinada a gent de Benicarló i voltants amb horaris d'entrada a les 10 del matí i sortida a les 7. En ambdós torns es realitzaran activitats com-

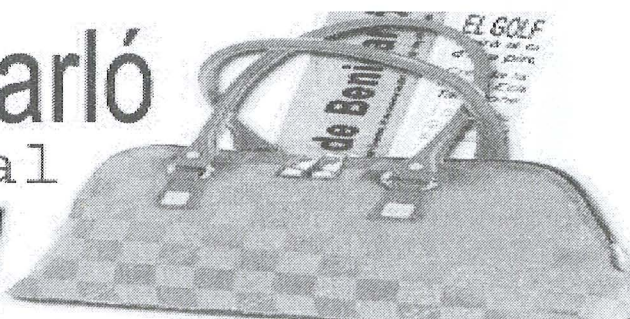
plementàries per conscienciar els xiquets al voltant del medi-ambient.

Els cursos pràctics es realitzaran a les instal·lacions del port esportiu Marina Benicarló.

La Veu de Benicarló

amb l'esport local

subscriu-te !!

CDB

SENSE NOVETAT. ARTANA-2, BENICARLÓ-1

TEXT: rodolfo **serrano**
paco **delcastillo**

Van passant les setmanes i, amb elles, les jornades de lliga. Ja en queda menys. L'enèsima derrota del Benicarló ens acaba d'enfonsar a l'abisme més abissal de la cua de la classificació de la regional preferent. Aquesta vegada ha estat l'Artana -que era un dels rivals directes nostres i l'equip més golejat de la categoria- que se'n ve amb nosaltres a la primera regional tot i els tres punts aconseguits, amb la qual cosa es pot dir, sense cap perjudici ni maledicència, que el triomf assolit per l'equip de la Plana (no sé si alta o baixa perquè no sé on està el poble) és allò que s'anomena una victòria pírrica. També es pot aplicar aquest simpàtic apel·latiu al partit que el nostre veí del nord li va guanyar al cuer de la classificació i que ha fet que l'any que ve no ens puguem enfrontar en partit oficial tot i les ganes que tenia. Com no podia ser d'una altra manera, els meus coneixements pel que fa a allò que va passar al llarg del partit que el CDB va jugar al camp de l'Artana es redueixen a una cosa: va començar marcant el Benicarló (no sé qui va ser) i a la

segona part els locals van pegar la volta al marcador. I prou. Com deia al començament, amb una mirada a la taula classificatòria n'hi ha prou per adonar-se d'on hem arribat i fer-nos la inevitable pregunta: què ens està passant? Tan malament estem? La resposta és ben clara i no cal ser cap llumenera per esbrinar-ho. Tot i la dubtosa entitat i "empaquet" dels equips de la primera regional, a ningú no se li escapa que el retorn no serà tan fàcil com aquell passeig triomfal de fa dues temporades. Tornarem a jugar sense liniers, a enfrontar-nos amb mules guites, veterans que juguen per afició o per alguns diners i que se les saben totes. No cal dir que el Benicarló serà l'equip a batre i que per eixos camps de Déu ens acaçaran a patades, pilotades, impropis i tot el que els vinga bé.

També reconec que és una via d'escapament que té la gent d'eixos pobles el fet de treure's una mica del damunt un cert complex d'inferioritat mal dissimulat. Però què hi farem, quan un no ha fet les coses bé, ha de passar una temporadeta (o dues) al purgatori, on les ànimes en pena s'acaben de purificar per tal de tornar al lloc del qual mai haurien hagut de marxar. Fa no

sé què veure la classificació de la primera regional i els equips que la componen. No ho aconsello a ningú.

Pel que fa a la resta de coses, sàpiga, estimat lector, que el Traiguera va impugnar el resultat del partit que va jugar diumenge passat al nostre Municipal de la Carxofa per alineació indeguda d'un jugador del Benicarló que em sembla que era Dario. De resultes d'aquesta martingala, els del poble dels càntirs de Tejero van aconseguir als despatxos federatius allò que la impotència dels seus jugadors no va ser capaç de fer al terreny de joc. Si als dos punts obtinguts amb papers li afegim la "treballa-

embrionària. He sentit dir que el CDB vol muntar una espècie d'escola de futbol, amb equips infantils, alevins i tot això. També s'ha donat el nom d'algú que podria ser el responsable o director de l'invent. No seré jo qui entre a jutjar les decisions que prenen homes drets i fets i amb l'experiència futbolística que jo tinc, però la idea no em sembla genial, què vol que li diga.

Penso que seria millor una col·laboració o un conveni amb allò que fa tants d'anys que funciona, que no fer-se la competència i torbar de mala manera els xiquets que volen jugar a futbol. Queda clar que ningú no té l'exclusiva del futbol base, però el camí no està mai en la divisió, sinó en tot el contrari.

Per acabar aquest ensoïpit comentari, només li vull recordar que el Benicarló posarà punt i final a la temporada pel que fa als partits a casa davant l'Acero, que ocupa la tercera posició i que ja no pot pujar de categoria. No es pot deixar de considerar la possibilitat que ens guanyen el partit. Fins i tot es podria dir que una derrota del Benicarló no seria sorprenent. Suposo que la setmana que ve alguna cosa li contaré (alsa el rodolí).

Aquesta vegada ha estat l'Artana que se'n va amb nosaltres a la primera regional

da" victòria d'aquest passat diumenge davant el Sant Jordi, ja tenen molta cosa feta i es fàcil que la propera temporada no ens els trobarem damunt d'un terreny de joc.

També voldria comentar una cosa que ha arribat al meu coneixement però que em sembla que està en fase

I TROFEU PROMESAS AIKI DOJO CIUTAT DE BENICARLÓ

Dissabte 7 de juny de 2003 a les 10:30 h

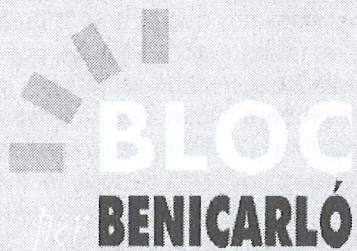
10:30h: Competició junior, infantil i aleví de Katas

12:00h: Presentació de l'equip senior que representarà Benicarló a l'"Open d'Espanya 2003"

Pavelló poliesportiu Municipal

Benicarló, entre tots

vota

BLOC
per
BENICARLÓ

**José Luis
Guzmán Grau**

**Candidat
a l'Alcaldia**

www.blocperbenicarlo.net
eleccions municipals 2003